

" Rozum jest więc ostatecznym punktem skupienia całej umysłowości... umysłowość ze swoją wyobraźnią i pamięć są dwiema jego nadeszyni siostrami i sprawnymi. On przeistacza wrażenia, wyobrażenia i przypomnienia, materiałem dla niego będące, w pojęcia. ... przy tworzeniu pojęć pokazuje się on władzę porównywania, rozróżniania i odrywanie.... Kształć tedy w wychowaniu twoim rozum z całą do niego należącą świtą, a zrobię go człowiekiem realnym i przywiedziesz jego empiryczne wychowanie do najwyższego szczytu ".^{38/}

Umysłową jedność stawia Trentowski, jako konieczne uzupełnienie realnej wszystkości.

Jedność ta jest u Trentowskiego umysłowym poznaniem, organizującym i porządkującym według naczelnego idei materiał doświadczenia.

W umysłowym poznaniu rozróżnia trzy władze: um, rozsądek i umysł. Um oznacza fantazję, rozsądek - władzę sądzenia, a umysł jest zjednoczeniem fantazji z umiejętnością sądzenia w myśleniu porządkującym wszystko według naczelnego idei. Caków często nazywa umysłowością czkowiecką, lub duszą.

" Ze zaś umysł jest umem i rozsądkiem w jedni, tużież kwiatem i królem całej umysłowości, można więc go wziąć za duszę, za wieczną naszą jedność, za istotę wszystkości naszą w systematycznym łańcuchu splatającym... Dusza wychowawca potrzebuje zostać czynną, by mogła kształcić nadając wszystkości w nim zawartej tj. mnogości jego sposobień, zarodów, zdolności, zręczności i talentów, a jej czynność zawiąka od odecknięcia i dzikowania umysku, czy od myślenia. Charakterem założumysku i myślenia jest przeistaczanie mnogości w jedność, różnorodności w tożsamość...".^{39/}

Tak rozumiana jedność jest dalszym rozwinięciem postuł-

38/ Tamże, s. 202/203

39/ Tamże, s. 152